

HỘI ĐỒNG CHÍNH PHỦ

Số: 82-CP(VB trùng)

CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Hà Nội, ngày 12 tháng 3 năm 1980

NGHỊ QUYẾT

SỐ 82-CP NGÀY 12 THÁNG 3 NĂM 1980 VỀ ĐIỀU ĐỘNG VÀ TUYỂN DỤNG LAO ĐỘNG VÀO LÀM VIỆC TẠI NÔNG TRƯỜNG, LÂM TRƯỜNG QUỐC DOANH Ở CÁC VÙNG KINH TẾ MỚI

Để thực hiện thắng lợi chỉ tiêu khai hoang mở rộng diện tích sản xuất nông nghiệp và lâm nghiệp, xây dựng các vùng kinh tế mới, Hội đồng Chính phủ trong phiên họp Thường vụ Hội đồng Chính phủ ngày 31 tháng 1 năm 1980 quyết định một số chế độ và biện pháp để điều động và tuyển dụng lao động vào làm việc ở các nông trường, lâm trường quốc doanh ở các vùng kinh tế mới như sau.

I. ĐIỀU ĐỘNG CÔNG NHÂN, VIÊN CHỨC ĐI XÂY DỰNG CÁC VÙNG KINH TẾ MỚI

1. Ủy ban Kế hoạch Nhà nước và Bộ Lao động phải cùng các ngành và các địa phương tính toán kết hợp nhiệm vụ trước mắt với yêu cầu xây dựng, sản xuất lâu dài để có kế hoạch điều động một phần lực lượng lao động trong khu vực Nhà nước quản lý đi sản xuất, xây dựng các nông, lâm trường, mà vẫn bảo đảm được lực lượng lao động kỹ thuật cần thiết cho yêu cầu trước mắt và kế hoạch phát triển của các ngành và địa phương trong những năm tới.

Trong khi tính toán sử dụng lao động, phải phân biệt người có nghề với người chưa có nghề, sử dụng hợp lý và có hiệu quả số công nhân và nhân viên kỹ thuật, đưa số người mới đào tạo ra trường vào những công việc thích hợp với ngành nghề của họ; nếu điều động đi xa, trong những điều kiện cho phép cần có kế hoạch sử dụng lâu dài và điều động hẳn.

Các ngành và địa phương có lao động..... phải tổ chức lực lượng đi nhận thầu công việc khai hoang, trồng mới hoặc xây dựng ở các nông trường, lâm trường.

Các Bộ Nông nghiệp, Lâm nghiệp phải chuẩn bị cụ thể địa bàn, khối lượng xây dựng và sản xuất, thời gian khởi công và hoàn thành, chuẩn bị các điều kiện sản xuất và đời sống khi đưa thêm lao động đến; ký kết hợp đồng cụ thể với các đơn vị nhận thầu; kế hoạch điều động lao động phải ăn khớp với tiến độ thi công hoặc thời vụ sản xuất; nghiêm cấm việc điều động lao động ào ạt, lãng phí.

Khối lượng công việc giao nhận thầu và số lượng lao động điều động phải được ghi thành chỉ tiêu kế hoạch Nhà nước giao cho các ngành và các địa phương.

Trong việc sử dụng lao động phải quản lý chặt chẽ theo chế độ của Nhà nước, theo định mức lao động hiện hành. Nếu công việc mới chưa có định mức thì ngành chủ quản tạm thời ấn định định mức để giao việc; đối với những việc mà người lao động mới tới làm chưa quen thì được phép hạ thấp từ 10 đến 20% định mức trong 3 tháng đầu.

2. Thủ trưởng các cơ quan quản lý ngành ở trung ương và Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố phải nắm lại lực lượng lao động do Nhà nước quản lý trong ngành và địa phương, tính rõ số lao động dôi thừa ngoài số lao động được điều đi các nông trường, lâm trường; phải giao nhiệm vụ cho các đơn vị cơ sở có lao động dôi thừa tổ chức các trại sản xuất trực thuộc đơn vị để sản xuất lương thực và thực phẩm. Giám đốc các đơn vị cơ sở có những trại sản xuất này được vay vốn tín dụng, cấp phát giống, vật tư cần thiết tối thiểu, được quyền giao chỉ tiêu sản xuất cụ thể cho các trại và quản lý các trại theo hạch toán riêng.

3. Ban tổ chức của Chính phủ làm việc cụ thể với các ngành và địa phương để sắp xếp, điều chỉnh số cán bộ, nhân viên các cơ quan, hành chính, sự nghiệp dôi ra đưa về các huyện và cơ sở sản xuất nông nghiệp. Chú ý rút kinh nghiệm việc điều động trước đây để có kế hoạch sắp xếp thích hợp, phát huy tác dụng thực sự của cán bộ, nhân viên được điều đến. Các ngành và địa phương phải làm tốt công tác tư tưởng và huấn luyện chu đáo trước khi điều động cán bộ xuống huyện và cơ sở.

4. Ủy ban nhân dân các tỉnh và thành phố được huy động cán bộ, nhân viên, học sinh các trường trung cấp chuyên nghiệp kể cả các trường của trung ương đóng tại địa phương đi giúp các hợp tác xã, nông trường trong những lúc thời vụ khẩn trương hoặc có nhu cầu cấp bách phải đối phó với thiên tai, nhưng phải tính toán hiệu quả, hết sức tránh điều động ồ ạt, ảnh hưởng đến sản xuất, gây thiệt hại không cần thiết cho công tác và học tập. Trước hết là điều động những người tạm thời dôi ra chưa có việc làm, cán bộ, nhân viên các cơ quan hành chính sự nghiệp, các bộ phận gián tiếp có thể điều động được trong khu vực sản xuất. Những nơi cần sử dụng số lao động huy động này phải tính toán kỹ yêu cầu sử dụng và ký hợp đồng cụ thể với các cơ quan, xí nghiệp, trường học; việc trả thù lao, trả công thế nào do các bên thỏa thuận dưới sự hướng dẫn của chính quyền tỉnh, thành phố.

II. CHẾ ĐỘ ĐÃI NGỘ ĐỐI VỚI NGƯỜI LAO ĐỘNG

1. Công nhân, viên chức được điều động hẳn hoặc điều động tạm thời trên một năm đi xây dựng sản xuất ở các nông trường, lâm trường, được hưởng các chế độ đãi ngộ sau đây:

a. Được hưởng nguyên mức lương chính, nếu đến nơi công tác mới được giao nhiệm vụ, chức vụ cao hơn thì được xếp lương cao hơn cho đến khi trở về công việc cũ. Được hưởng các phụ cấp lương theo công việc mới và theo khu vực mới (nếu có);

b. Được trợ cấp ban đầu 150 đồng (nếu điều động tới miền núi, biên giới, hải đảo), 100 đồng (nếu tới trung du, đồng bằng) để mua sắm những đồ dùng cần thiết. Được đơn vị sử dụng trang cấp bằng hiện vật lúc lên đường: 1 màn, 1 chiếu, 1 chăn, 1 áo ấm (đi miền núi phía Bắc được cấp áo bông, chăn bông, đi các vùng khác được cấp áo vệ sinh, chăn chiên), lao động ở vùng nước mặn mỗi năm được cấp thêm một bộ quần áo lót, trừ vào tiền trợ cấp ban đầu theo giá cung cấp và không phải nộp phiếu vải;

Ngoài ra, được đơn vị sử dụng trang cấp trước 1 bộ quần áo (cấp thêm ngoài chế độ đã có), 1 đôi giày hoặc dép, 1,50 mét vải đi mưa, 1 mũ hoặc nón để lao động.